

PLECAREA NEAȘTEPTATĂ ȘI TAINICĂ A BISERICII

...Pe oricine ar face
să se simtă bine o astfel de prezentare ca aceea, nu-i așa? În ordine.

Acum haideți să ne
plecăm capetele pentru un moment de rugăciune, înainte ca să deschidem Biblia
pentru a citi un Cuvânt.

Doamne, noi spunem la
fel ca robul Tău David, care odinioară a zis: „*Mă bucur când mi se zice:
„Haidem la Casa Domnului!”* (Psalmul 122.1), deoarece nu putem găsi niciun
alt loc mai bun decât la picioarele Tale. Chiar dacă afară este frig și plouă,
noi ne bucurăm pentru că putem sta în prezența Ta, și suntem plini de fericire
când ne gândim că Tu ne înțelegeți în toate lucrurile și că lucrezi spre binele
nostru.

Te rugăm să-i
binecuvânteze în mod deosebit pe cei care nu pot ajunge nicicum la serviciul
din dimineața aceasta. Poate că mulți au dorit să vină aici, dar nu au putut
din cauza vremii de afară, de aceea Te rog să le dai bucurie atunci când se vor
apropia să citească din Cuvântul Tău, sau când vor asculta predicile de la

radio.

Te rog de asemenea să-i binecuvântezi în mod deosebit pe cei ce se află aici, în prezența Ta, deoarece ei au făcut un efort deosebit de a veni în locul acesta pentru a asculta Cuvântul Tău și pentru a Te slăvi pe Tine prin psalmi, prin cântări, prin rugăciune și prin mulțumiri.

Te rog, Dumnezeule, să te atingi și de trupurile celor care sunt bolnavi și suferinzi care au venit de la distanțe mari până aici, deoarece așteaptă îndurarea Ta.

Te rog, de asemenea, să ne cercetezi pe toți cei care au venit în dimineața aceasta aici, ca să vedem bine starea în care ne aflăm înaintea Ta.

„Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima! Încearcă-mă, și cunoaște-mi gândurile!”, spunea unul dintre proroci, *„Vezi dacă sunt pe o cale rea, și du-mă pe calea vecinicii!”* (Psalmul 139.23-24).

Iar dacă vei găsi ceva rău în noi, o, Doamne, Te rog să îndepărtezi, deoarece venim la Tine smeriți ca să ne mărturisim păcatele și faptele rele pe care le-am făcut.

Te rog să-Ți amintești de noi și să ne dai îndurarea Ta, în timp ce privești spre Fiul Tău Isus, care a murit pentru noi ca să fie o Jertfă de ispășire pentru păcatele și nelegiuirile noastre.

Noi credem că El a murit pentru aceasta și că a înviat pentru a ne da privilegiul de a sta în prezența Ta.

Îndură-Te deci

Doamne, și vorbește-ne prin Cuvântul Tău scris, căci noi așteptăm și dorim să Te auzim, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Acum aș dori să

deschidem Bibliile noastre și să citim din cartea Tesalonicenilor 5.

Printre noi sunt unii

care au cerut să ne rugăm pentru ei, de aceea vreau să le spun că o vom face imediat după acest serviciu de predicare.

Din acest text,

doresc să-mi iau titlul pentru predica din dimineața aceasta și anume:

„Plecarea neașteptată și tainică a Bisericii.”

Să citim deci din **1Tesaloniceni**

5.1-7:

„Cât despre

vremuri și soroace, n-aveți trebuință să vi se scrie, fraților.

Pentru că voi înșivă

știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea.

Când vor zice: „Pace

și liniște!” atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare.

Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț.

Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului.

De aceea să nu dormim ca ceilalți, ci să veghem și să fim treji.

Căci cei ce dorm, dorm noaptea; și cei ce se îmbată, se îmbată noaptea.”

În continuare aș vrea să citim și din **capitolul 4.16-18:**

„Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.

Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.

Mângâiați-vă dar unii

pe alții cu aceste cuvinte.”

Fie ca Domnul să adauge binecuvântările Sale la citirea acestui Cuvânt sfânt.

Eu știu că această temă pare puțin neobișnuită pentru predica din dimineața aceasta, când aici sunt o mulțime de oameni bolnavi, dar eu cred că există ceva mult mai important decât vindecarea unei boli fizice, și aceasta este ca noi să fim pregătiți pentru marele eveniment care stă gata să vină, chiar și pentru cei care sunt adormiți în Domnul. Da, este mai important ca noi să fim pregătiți pentru acest mare eveniment.

Sincer să fiu, eu aș prefera să fiu mai bine bolnav, dar pregătit pentru venirea Domnului, decât să fiu sănătos, dar nepregătit ca să plec cu El. Oricare ar fi însă situația, eu știu că voia lui Dumnezeu este ca noi să fim sănătoși și pregătiți, după trup, suflet și duh, căci El este Acela care ne iartă toate păcatele și ne vindecă toate bolile noastre, deoarece Domnul Isus a murit pentru acest scop.

Acum aș vrea să vă spun că mie îmi place mult să mă gândesc la subiectul pe care l-am ales pentru astăzi: „**Plecarea tainică a miresei.**”

Mulți dintre oamenii de astăzi trăiesc cu părerea că înainte de venirea Domnului Isus, El va trimite o oaste de îngeri aici jos, și atunci toate ziarele vor anunța din timp acest mare eveniment, spunând că va avea loc în data cutare și la ora cutare. Ei cred că radioul și televiziunea vor transmite pretutindeni aceste informații și astfel cu toții vor fi informați cu privire la acest lucru.

Vedeți, aceasta este
părerea oamenilor, dar Dumnezeu a spus în Cuvântul Său că venirea Domnului va
fi ca un hoț în noapte.

Dacă ar fi așa cum
gândesc oamenii, ei ar spune în continuare: „O, mai este încă timp, pentru că
desigur evenimentul acesta va fi anunțat din timp și atunci avem vreme să ne
pregătim!”

Și eu vă spun, este
adevărat că acest eveniment este anunțat, dar este un anunț tainic, care este
perceput doar de aceia care doresc să ia aminte la Cuvântul Domnului, care Îl
iubesc pe Domnul și-L așteaptă din toată inima.

Eu mă gândesc adesea
la cuvintele pe care le-a spus Pavel în 2Timotei 4.8:

*„De acum mă
așteaptă cununa neprihăririi pe care mi-o va da în „ziua aceea” Domnul,
Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit
venirea Lui.”*

De obicei oamenii din
timpul acesta, se gândesc la venirea Domnului ca la un lucru oribil și
îngrozitor, de aceea când vrei să le spui ceva despre aceasta, răspund: „O, nu
vorbi cu mine despre așa ceva!” Da, ei nu vor să știe nimic despre aceasta, ci
tot ceea ce îi interesează este să trăiască bine în lumea aceasta. Dar cei
care-L iubesc pe Domnul și așteaptă venirea Lui, trăiesc numai pentru acest
eveniment. Este ca și cum unul dintre cei dragi ai voștri – mama, tata, fiul
sau fiica voastră, – ar fi plecat într-o călătorie de foarte mulți ani și v-a
anunțat că într-una din aceste zile se întoarce acasă. O, el (sau ea) ar putea
apărea în orice clipă! Ce ați face în cazul acesta?

Desigur, veți face curățenie prin casă, iar când veți fi gata, veți privi în josul străzii și de câte ori veți vedea o mașină apropiindu-se, vă veți spune că desigur aceasta este mașina cu care vine ființa iubită.

Vedeți, acesta este felul în care s-ar cuveni să privească și Biserica după venirea Domnului. Totul să fie pregătit și împachetat, gata de plecare, deoarece venirea și plecarea Lui va avea loc într-o clipeală de ochi. Încercați și gândiți-vă cât timp ia o clipeală din ochi și apoi țineți minte că tot atât de repede va avea loc răpirea Bisericii.

Voi știți desigur că întotdeauna, vrăjmașul folosește aceeași tactică pe care o folosește și Domnul. Astfel, pentru că a văzut că Domnul are o Biserică neprihănită și pentru că știe lucrurile pe care El le face, Vrăjmașul a folosit aceeași strategie, luând o biserică, un popor care este foarte religios și merge cu el înainte. De ce aceasta? Pentru că știe că Biserica lui Hristos este în felul acesta – sfântă și curată.

De curând am citit un articol despre atacul neașteptat al japonezilor de la Pearl Harbor. Adevărul este că acest atac n-a fost neașteptat, deoarece ei au fost preveniți cu privire la intenția dușmanului, dar partea tristă este că americanii au ignorat acel avertisment. Da, ei au văzut că armata japoneză se adună laolaltă, au văzut că vasele de luptă sunt încărcate cu muniție și că avioanele sunt pregătite pentru atac, amenințarea simțindu-se peste tot; au văzut că sunt pregătiți pentru invazie, dar cu toate acestea au rămas nepăsători, nu le-au dat nicio atenție.

Aceasta este și poziția bisericii de azi. Ea se află pe linia de judecată, dar cu toate acestea ignoră venirea Domnului, așa că în ziua aceea nu veți putea da vina pe El.

Deși trupele japoneze se apropiau încet dar sigur de coasta americană, aceștia nu le dădeau nicio atenție, ci făceau tot felul de glume la adresa lor, iar cu o noapte înainte de atac, au avut și o mare petrecere cu dans și băutură. Oricât de mult s-a anunțat atacul japonez, locuitorii din Pearl Harbor nu au vrut să ia aminte.

Haideți să privim puțin la ei pentru câteva minute.

Iată că prin radio se anunță că japonezii se îndreaptă cu o flotă puternică de apele americane, dar cei care preiau anunțul spun liniștiți: „Nonsens! O, noi nu credem așa ceva, de ce încerci să ne sperii?”

Oh, dar japonezii se apropiau tot mai mult în noapte.

Pe partea cealaltă, pot să-i văd pe americani, pregătindu-se să iasă în oraș însoțiți de tinerele fete, toate cu rochițe noi pentru a se distra puțin împreună. Da, ei mergeau la acea mare petrecere, care urma să aibă loc în acea noapte. Ofițerii armatei erau ocupați cu eliberarea biletelor de voie pentru soldații care doreau să participe la acea petrecere de bețivi... Camioanele treceau în sus și-n jos pe stradă aducând carne și lăzi pline cu sticle de bere și vin.

În acest timp flota japoneză se apropia tot mai mult, dar ei (americani) nu au luat seama la avertizarea primită.

Și pe când soarele se pregătea să apună, au început să se adune în acea mare tavernă, pentru a se

distra. Undeva, deoparte, poate că unul dintre barmani a spus ceva de felul acesta, celor din apropiere: „Voi n-ați auzit anunțul dat prin radio?”

„Nu, n-am auzit nimic”, a răspuns cineva, după care barmanul continuă: „O, ei spuneau ceva despre o flotă japoneză care se apropie de noi.”

„Lasă baltă o asemenea conversație!” spune altcineva supărat.

Apoi o tânără domnișoară bate acolo sus, după care își scoate puțin piciorul pentru a fi văzut de tinerii adunați acolo și spune:

„Hei, voi, capete triste, nu știți de ce ne-am adunat aici? Ca să ne distrăm, și nu ca să discutăm despre război!”

Oare nu la fel vorbește și lumea de astăzi când încerci să le spui despre apropiata venire a lui Hristos?

„O, demodaților și înapoiților care vă îmbrăcați și vă purtați atât de ciudat, lăsați-ne în pace cu asemenea povești!” Dar noi privim după acea apariție neașteptată a Domnului, pentru că acolo în aer, este ceva, este un mesaj al Duhului Sfânt, care ne avertizează că venirea Lui este aici.

O, probabil că în noaptea aceea au avut loc o mulțime de lucruri murdare! Se spune că la un

moment dat, câțiva tineri au luat o tânără domnișoară cu corpul frumos, au dat hainele jos de pe ea și au pus-o într-un vagon micuț, doar cu lenjeria intimă pe ea, după care au început să alerge pe străzi și să strige, distrându-se.

Dar tot în acest timp, japonezii câștigau teren apropiindu-se tot mai mult de ei.

Și iată că în zorii zilei, bărbații erau foarte obosiți și beți după noaptea de petrecere pe care o petrecuseră, mulți dintre ei adormind chiar în post.

Eu mă tem că tot așa se va întâmpla și la venirea Domnului. Biserica s-a îmbătat atât de mult de îngrijorările lumii, încât ei vor fi adormiți la posturile lor, în dimineața când va veni El.

Și deodată deasupra orașului au apărut avioanele inamice, iar bombele au început să cadă cu miile, distrugându-l până la temelie. De ce? Pentru că nu au luat aminte la avertizare.

O, iar când acei soldați japonezi, au alergat pe străzi, au prins-o și pe acea tânără domnișoară, iar după ce au violat-o cu brutalitate, au tăiat-o în bucăți cu cuțitele.

Dacă tu nu iei aminte la avertizare, nu va mai rămâne decât un singur lucru: judecata.

O, Statele Unite nu

au trăit niciodată un timp atât de imoral și indiferent cum este acesta! Evanghelia a fost predicată de la un capăt la altul al țării, s-au făcut o mulțime de semne și minuni, dar cu toate acestea, ei continuă să ignore avertizarea Domnului și să-și bată joc de mesajul Lui.

În Statele Unite sunt peste 200.000 de amvoane care aparțin bisericilor protestante. Dar știți ce le trebuie lor? Predicatori adevărați, însărcinați de Dumnezeu, care să nu se teamă să anunțe judecata lui Dumnezeu, care este gata să se reverse peste această generație păcătoasă de oameni.

Noi avem nevoie de proroci ca Isaia, care a strigat fără frică: „*Vai, neam păcătos, popor încărcat de fărădelegi, sămânță de nelegiuiri, copii stricați!*” (Isaia 1.4), condamnând generația lui și spunându-le despre apropierea judecății Domnului. Dar azi cei mai mulți dintre slujitori se tem să spună lucrurilor pe nume.

Da, ei nu îndrăznesc să anunțe judecata pentru că își tem scaunele, căci dacă ar face aceasta, ar trebui să părăsească denominațiunea în care se află, să-și părăsească amvonul și să ocupe un loc neînsemnat într-o altă biserică.

O, este foarte grav că noi avem asemenea oameni la amvoane!

Știți ce ne-ar trebui? Bărbați ca John Wesley, ca Martin Luther, ca Pavel, etc., care doreau să se predea Domnului chiar dacă aceasta ar fi însemnat moartea de martir ca martor al adevărului Evangheliei lui Isus Hristos.

Astăzi, oamenii au
tot felul de societăți educaționale și aleargă după lucruri drăguțe de
societate, în timp ce emoțiile au luat locul Duhului Sfânt, care a fost scos
din biserică.

Dar știți ce ne
trebuie nouă astăzi?

Un om trimis de
Dumnezeu, un bărbat umplut cu puterea Duhului Sfânt, care să nu se teamă să
vorbească împotriva lucrurilor greșite și să-i avertizeze pe oameni de judecata
care este pe punctul să vină.

Dumnezeu nu poate să
lase cu niciun chip ca această națiune să scape de judecată, căci dacă ar face
aceasta, ar trebui să ridice Sodoma și Gomora și să le ceară scuze pentru că
le-a nimicit din cauza stricăciunii în care trăiau.

Noi nu facem nici o
excepție în fața lui Dumnezeu!

O, toate lucrurile
sunt stricate în națiunea aceasta, iar vinovatul principal este guvernul. Totul
este putred și nu mai există dreptate decât la Dumnezeu.

O, noi spunem că ne
bazăm pe Națiunile Unite (ONU), dar cu cinci ani în urmă, cam 51% din țările
membre erau comuniste.

Adevărul este că nu

există nimic pe care ne-am putea baza în lumea aceasta, decât pe Cuvântul Dumnezeului celui Viu. Nu există nicio altă siguranță.

Cu câteva luni în urmă am trecut printr-o mare încercare, fiind acuzat că am făcut ceva greșit. Astfel, ei spuneau că aș fi transferat ceva fonduri prin alte adunări.

Comitetul nostru de administratori a semnat declarația în care se spunea că aici nu este nicio persoană care să fi atentat la banii adunării mele, ci ei au fost donați întotdeauna de către biserică.

Cu toate acestea, am fost acuzat că încerc să înșel guvernul prin faptul că mă folosesc de acești bani prin intermediul bisericii și m-au amenințat că pot fi închis douăzeci de ani la Ford Leavenworth, Kansas pentru aceasta.

Auzind acest lucru, eu le-am răspuns:

„Știți ce scrie pe frontispiciul Curții noastre de Justiție? Dacă nu mă înșel, scrie „Dreptate”, dar din câte văd, acest lucru este atât de adevărat ca și cum n-ar fi fost scris niciodată.”

„Prin ceea ce spui, dovedești că nu ești de partea guvernului. Cum poți face aceasta?” m-au întrebat cei care mă anchetau.

Vedeți? Dacă încerci

să spui ceva, ei încep să „sape” imediat în altă parte și numai te miri când vezi ce mai scot la iveală. Dar știți de ce m-au luat așa? Pentru că atunci când am fost chemat la Curtea Federală, am făcut următoarea remarcă:

„Dacă comunismul ar avea creștinism în el, aș fi un comunist!”

Vedeți? Dar eu nu pot să fiu comunist, deoarece comunismul neagă creștinismul.

Acesta este motivul pentru care există o singură mână de care mă prind și, aceasta e mâna Dumnezeului celui Viu, singurul care reprezintă Adevărul și Dreptatea. Da, El este singurul Judecător drept.

În ce privește lumea aceasta, vreau să știți că aici nu există nicăieri vreo speranță, decât venirea Domnului.

O, noi trăim într-un timp îngrozitor!

Toți, chiar și biserica și slujitorii ei sunt atât de preocupați cu rezolvarea micilor diferențe dintre ei, încât nici nu mai au vreme să aibă părtășie înaintea Domnului, nici să avertizeze poporul despre faptul că venirea Domnului este deja aici.

Bărbați ca Billy Graham, Jack Schiller, Oral Roberts, Charles Fuller și mulți alți mari

evangheliști, au făcut totul pentru a avertiza întreaga lume despre venirea Domnului, prin campaniile pe care le-au ținut pretutindeni.

Dar vedeți? Tocmai pe oamenii care vor să facă numai ceea ce este bine, guvernul nostru încearcă să-i rupă în bucăți.

Eu am discutat cu cineva despre problema aceasta și i-am spus:

„Domnule, douăzeci și opt de ani din viața mea, i-am petrecut la altarul lui Dumnezeu, încercând să fac numai ceea ce este bine, de aceea doresc ca acuzatorii mei să mă privească în ochi și să-mi spună unde anume am greșit, sau ce anume am furat?”

O, prin harul lui Dumnezeu, eu sunt curat!

Dar pentru ei cinstea și corectitudinea nu înseamnă mai mult decât o simplă pocnitură din degete!

„Tu ești vinovat, mi-a răspuns el. Ești un dictator în biserică, așa că este suficient să pocnești din degete și biserica va face tot ce vrei tu!”

„O, cum puteți fi atât de nedrepti?” I-am întrebat eu.

„Tu le-ai dat

oamenilor daruri atunci când le-au ars casele! Iată, noi avem aici ceuri care dovedesc că le-ai dat sute de dolari la femeile văduve; că le-ai plătit chiriile, etc. Vrei să spui că ai adunat comitetul bisericii și le-ai spus ce vrei să faci?”

„Nu, domnule”, nu am făcut aceasta.

„Dar de ce n-ai făcut-o?”

„Foarte simplu”, am răspuns eu. „Pentru că Domnul spune în Cuvântul Său că *„atunci când faci milostenie, să nu știe stânga ce face dreapta.”* (Matei 6.3).

„O, vrei să spui că te aperi cu Biblia? Dacă tu faci aceasta, nu uita că noi te judecăm conform legii.”

„Care lege este mai mare”, i-am răspuns eu, „a lui Dumnezeu sau a oamenilor? În ce mă privește, eu iau Legea lui Dumnezeu.”

Acum doi ani, mă întorceam din vacanță. În Indiana, legea limitează viteza automobilelor la 65 de mile/oră, ziua, iar noaptea la 60 de mile/oră. Același lucru este valabil și pentru Kansas, Illinois, Colorado și Idaho.

Și la întoarcere, după ce fuseserăm reținuți pe drum câteva zile din cauza căderilor mari de

zăpadă care blocaseră șoselele, încercam să mă grăbesc cât mai tare, deoarece fuseseră anunțate noi viscole de zăpadă.

Șoseaua trecea prin

Wyoming și Nebraska. Aveam cam 30 de mile la oră, iar la un moment dat când am

privit în urmă, am văzut lumina roșie a poliției. Mi-am continuat drumul liniștit și curând am văzut că am 60 de mile/oră, viteză pe care am păstrat-o și atunci când am intrat pe marea autostradă cu patru benzi. Privind din nou în oglindă, am observat că mașina poliției continua să vină după mine, cu lumina roșie aprinsă. Văzând aceasta, mi-am zis:

„Oare de ce nu mă depășesc, doar pot s-o facă?” și mi-am continuat drumul liniștit.

După puțin timp am deschis geamul mașinii și atunci am auzit sirena mașinii poliției.

„O”, mi-am zis mirat,
„se pare că am ajuns mai departe decât mă gândeam!” Atunci mașina poliției m-a depășit,
după care mi-au făcut semn să opresc și eu.

Am oprit imediat și am coborât din mașină gândindu-mă: „Poate că am vreun mesaj pe care nu l-am ridicat, sau poate că s-a întâmplat ceva acasă!?” după care m-am îndreptat spre polițiști cât se poate de mirat.

Unul dintre ei, m-a privit și mi-a spus:

„Bănuiesc că nu sunteți mirat pentru că v-am oprit.”

„Ba mă mir, domnule”, am răspuns eu.

„Ați încălcat limita vitezei legale. Apropo, știți ce viteză aveți?”

„Da, domnule, am mers cu 60 de mile/oră.”

„Așa este”, a răspuns el, „dar prin aceasta ați încălcat legea.”

„Păi, limita nu este de 65 de mile/oră?”

„NU, domnule, aici limita este de 55 de mile/oră, ceea ce înseamnă că ați depășit-o cu 5 mile/oră.”

„O, îmi pare rău! Am făcut-o fără intenție.”

„Dați-mi carnetul de conducere, vă rog.”

Am scos carnetul și i
l-am dat. În clipa când a văzut cuvântul „reverend”, în ochii polițistului a
apărut o lumină ciudată, după care și-a scos carnețelul și mi-a scris o amendă
de 24 de dolari și 50 de cenți.

„Mă amendați?”

„Desigur”, a răspuns
el.

„Bine, domnule, dar nu înțeleg de ce faceți aceasta!”

„Chiar înainte de a
intra pe teritoriul nostru, este un indicator care indică limita vitezei legale
și eu sunt sigur că l-ați văzut.”

„Nu l-am văzut,
domnule, pentru că ninge foarte tare și în plus mă aflu în mașină de patru
zile.”

„În ordine, aveți
bani la dumneavoastră?”

„Cam doisprezece
dolari”, am răspuns eu.

„Atunci sunteți
arestat până plătiți amenda.”

Până la urmă am semnat o declarație în care mă angajam că voi trimite banii imediat ce voi ajunge acasă.

Când am ajuns acasă, am scris o scrisoare judecătorului din acel oraș micuț și i-am spus că în cei 26 de ani pe care-i am în slujba Domnului, am încercat să întorc la Domnul Isus criminali și tot felul de răufăcători certați cu legea, pentru ca în felul acesta națiunea noastră să trăiască în liniște și în siguranță.

„Da”, spuneam eu, „mi-am închinat 26 de ani în această slujbă, iar acum, trecând prin orașul vostru am depășit fără să vreau limita de viteză. N-aș putea fi iertat pentru aceasta?”

Ofițerul nu a vrut să mă ierte, deși a văzut că sunt un predicator, și și-a făcut datoria până la capăt. Totuși, eu vă rog să mă iertați și aceasta nu pentru că nu aș avea bani să plătesc, ci din cauza principiilor, căci banii aceștia sunt darul oamenilor pentru mine, ca să trăiesc din ei, sunt banii dați de biserică.

Aș aprecia foarte mult gestul dumneavoastră dacă mi-ați anula amenda.

Vă trimit totuși și cecul cu banii, ca să vedeți că sunt un om corect.”

O, fraților, acel bărbat a semnat de primire și a luat cecul fără să-mi dea niciun răspuns!

De ce aceasta?

Vedeți? Eu n-am fost iertat pentru aceasta, dar prin politica lor putredă și murdară, mulți dintre acești legiuitori fac tot felul de compromisuri cu criminali pe care-i ajută să fie eliberați.

Iată-i! Dar Dumnezeu

nu va lăsa ca biserica Sa să mai trăiască multă vreme în mijlocul acestor lucruri!

Da, lumea este

coruptă; politica este coruptă; biserica este coruptă, așa că știți ce ar trebui să facem noi?

Ca oameni temători de

Dumnezeu, haideți să ne adunăm împreună și să chemăm Numele Domnului. Aceasta trebuie să facă Tabernacolul Branham.

Privind în jur, îmi

dau seama că chiar aici, lângă mine sunt o mulțime de oameni care lasă biserica jos; care-i lasă pe oameni să trăiască cum le place, astfel încât merg la distracții, dansează rock-and-roll, se îmbracă imoral și fac tot felul de compromisuri –mă refer la predicatorii pe care nu-i interesează salvarea sufletelor pe care le au sub călăuzire.

Dar știți ce ne

trebuie nouă astăzi? Predicatori trimiși de Dumnezeu, care să spună numai adevărul, chiar dacă vor suferi pentru aceasta!

Da, noi avem nevoie

de bărbați care să vorbească la fel ca Ioan Botezătorul, care spunea fără

frică:

*„Iată că securea a
și fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci, orice pom, care nu face rod bun, va
fi tăiat și aruncat în foc.” (Matei 3.10).*

Da, noi avem nevoie
de predicatori ca el, care să taie și să judece această generație rea și decăzută
în mijlocul căreia trăim.

Ca predicator, tu
nu-l vei putea scăpa niciodată pe un om din păcat bătându-l pe umăr. Sigur că
nu!

Tu nu-l vei putea
scăpa din păcat prin oameni educați, deoarece toate programele omenești, au dat
greș, au eșuat. Desigur.

De aceea există un
singur remediu pentru păcat și acesta este Isus Hristos.

Dar nu Hristos
prezentat în lumina unei confesiuni intelectuale, ci Hristos cel răstignit, la
care ajungi numai prin botezul Duhului Sfânt, care te înnoiește și-ți dă viața
adevărată.

Acesta este singurul
remediu pentru păcat. Este singurul remediu pentru biserică; singurul remediu
pentru oameni.

Cred că mulți dintre voi, cunoașteți zona aceea care se află peste râul de la Memphis, Tennessee, unde cineva a vrut să investească 1-1,5 milioane de dolari, ca să construiască un loc pentru distracții și jocuri. Vedeți? Un milion și jumătate de dolari, prin care să degradeze și să trimită în iad o mulțime de suflete.

Și aceasta în timp ce aceia care suferă pentru cauza lui Hristos sunt batjocoriți, vorbiți de rău și învinuiți de cine știe ce ca să le dea 20 de ani de închisoare.

Da, întotdeauna lumea s-a purtat așa.

Când am discutat cu reprezentanții autorităților, le-am spus:

„Eu am frați care au făcut închisoare.”

„Ai avut frați la închisoare?”

„Am avut”, am răspuns eu.

„Cum se numesc?”

„Unul dintre ei a fost fratele Ioan din Alcatraz, închis pe Insula Patmos; altul a fost fratele

Pavel, închis la Roma; fratele Daniel închis într-o cușcă cu lei; fratele Iosif, care a fost acuzat pe nedrept. El a fost un slujitor credincios ani de zile în casa lui Potifar, dar soția acestuia l-a acuzat pe nedrept, așa că a fost condamnat la închisoare.

Și eu mă întreb: Ce rău au făcut acești bărbați? Niciunul! Dar au suferit pentru cauza lui Hristos. Exact.

Biserica de astăzi cheltuiește 1,5-2 milioane pentru a construi terenuri de curse și alte locuri de felul acesta, prin care trimite o mulțime de suflete în iad, iar apoi mai are tupeul de-a vorbi despre apropiata venire a Domnului.

Dar oamenii din Arkansas au făcut ceva. Cam 9-10 denominațiuni diferite, s-au adunat și au spus: „Este greșit, de aceea noi nu suntem de acord să se construiască așa ceva în zona noastră!”

Apoi au început să postească și s-au rugat zi și noapte, iar când autoritățile federale s-au dus în acea zonă, ca să vadă dacă se poate construi acel parc de distracții, au fost întâmpinați de mulțime și nevoiți să renunțe.

Vedeți? Rugăciunea schimbă lucrurile.

Pe mine nu mă interesează cât de stricată este lumea, nici cât de putredă este această națiune, rugăciunile pe care le facem schimbă lucrurile.

Necazul este că pe noi nu ne mai interesează adunările de rugăciune, deoarece avem atât de multe altele de făcut!

În urma rugăciunilor înălțate de acei oameni sinceri, nu numai că acel teren de curse și de distracții n-a mai fost construit, dar s-a hotărât ca nici măcar pe teritoriul statului Arkansas să nu se construiască așa ceva.

De ce aceasta? Pentru că cei care sunt numiți după Numele Său, se adună împreună și se roagă.

Oh, ceea ce ne trebuie nouă astăzi, este să ne adunăm laolaltă și să ne pregătim, fără să depindem de predicator în această problemă.

Fiecare să se pregătească personal pentru venirea Domnului! Ieșiți afară din această corupție, indiferent cum veți fi numiți de cei din jur; indiferent ce vor face ei, căci toate acestea nu vor schimba cu nimic planul lui Dumnezeu. Nici măcar un pic.

El dorește un singur lucru: **pe noi!**

O, Doamne, oamenii spun: „Păi, eu merg la biserică duminică dimineața și-l ascult pe păstorul nostru, care este un om deosebit.”

Aceasta este bine,

dar problema e că este nevoie mai mult decât de un mesaj bun de la amvon. Da, este nevoie ca tu să fii gata, să fii pregătit.

În Apocalipsa 19.7

Biblia spune: „*Să ne bucurăm, să ne înveselim, și să-l dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit.*”, de aceea, ca mădular al miresei Sale, este nevoie ca și tu să te pregătești.

Cu câțva timp în

urmă, un predicator predica și în sală se afla un bărbat care frecventa de multă vreme acea biserică.

Totuși, în dimineața

aceea, acel bărbat s-a dus la altar și a spus:

„Pastore, aș vrea să fac o mărturisire și să mă predau Domnului.”

„O, mă bucur mult

pentru că te aud vorbind așa, John. Mă bucur pentru că te-ai decis singur să te predai lui Isus Hristos, căci noi n-am vrut să te rănim în sentimentele tale, deși am știut că ai fost un bărbat foarte rău, care ți-ai nesocotit familia, ți-ai stricat banii la jocuri de noroc, ai băut și ai avut o viață oribilă, ceea ce a făcut ca familia ta să sufere foarte mult. Acesta este motivul pentru care mă bucur cu adevărat pentru că aud că în dimineața aceasta te-ai hotărât să te predai Domnului Isus, să devii o persoană nouă și să-L slujești pe El.”

„Mulțumesc pastore, a răspuns el.”

Atunci păstorul a
continuat:

„Totuși aș vrea să te
întreb ceva. Ce anume te-a făcut să te decizi? A fost citit vreun text deosebit
care te-a mișcat, sau s-a cântat vreo cântare care te-a pătruns?”

Și în timp ce-l
privea, ochii acelui bărbat s-au umplut de lacrimi care au început să curgă pe
obraji și a răspuns:

„Pastore, nu m-a
mișcat nimic din predică, deși predici frumos și nu m-a pătruns nici o cântare,
deși toate sunt frumoase.”

„Atunci ai vrea să
spui în fața adunării ce anume te-a făcut să te decizi?”

„Eu lucrez cu un
bărbat care este creștin. L-am povestit și l-am batjocorit în tot felul,
numindu-l „holly-rollers”, fanatic religios și în alte feluri, dar viața lui
era atât de deosebită încât de-a lungul timpului a câștigat un loc în inima
mea. Astfel, am început să doresc să fiu ca el, iar în final l-am rugat să mă
conducă la Isus Hristos, deoarece doresc să-L am și eu pe Hristosul pe care-L
slujește el.”

Vedeți voi? Dumnezeu
lucrează prin păstor, lucrează prin cântări, dar lucrează și prin mine și prin
tine, ca să-ți pregătească biserica.

Dacă păstorul vostru eșuează tot timpul, ați putea pune un alt păstor. Desigur, ați putea s-o faceți imediat.

Dacă corul nu ar cânta bine, i-ați spune dirijorului: „Nu-i mai lăsa să cânte așa!”

Dar cum este cu voi ca individ? Cum este când voi eșuați în viața de toate zilele?

Dumnezeu v-a chemat să fiți o lumină strălucitoare, pusă pe înălțimi, o lumină care trebuie să fie văzută de toți; o lumină în care oamenii să-L vadă pe Hristos.

Ce viață trăiți voi?

Sunteți indiferenți?

Insultați pe alții, în felul acesta agravând și mai mult lucrurile? Sau puteți vorbi cu pace și cu iubirea pe care ați găsit-o în Hristos?

Cuvântul din

Apocalipsa 19.7 spune că „soția Lui s-a pregătit.”

Eu v-am arătat

răutatea oamenilor care este la fel de mare ca în zilele Babilonului, și v-am povestit ce s-a întâmplat în acea noapte de petrecere, cu dans, băuturi, etc., când cetatea a căzut în mâinile medo-persanilor.

Fraților, același

lucru s-a întâmplat și de-a lungul epocilor. Dar întotdeauna Dumnezeu a avut profeți pe care i-a legitimat prin semne și minuni, care se ridicau și osândeau lucrurile din mijlocul poporului, trăind numai pentru Hristos.

Și nu vreau să trec mai departe fără să vorbesc despre zilele micuțului Ștefan, care nu era nici profet, nici păstor, ci doar un simplu mădular al trupului lui Isus Hristos.

Voi știți cum a stat el în fața sinedriului în acea dimineață și cum a vorbit cu cei care-l condamnau:

„Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi.”
(Fapte 7.51).

El a vorbit așa deși nu era păstor. Vedeți? Aceasta arată că nu este posibil ca voi să stați și să așteptați ca păstorul vostru să facă totul. Nu puteți aștepta ca diaconii să facă totul, ci trebuie să vă pregătiți voi înșivă. Da, pentru că aceasta este o problemă individuală.

Să nu uitați nicio clipă că venirea Domnului este atât de neașteptată încât Biserica va pleca într-o clipeală de ochi.

Deci, văzând cum toate lucrurile se strică, văzând păcatul și mânia lui Dumnezeu care este tot mai aproape, ce fel de oameni ar trebui să fim noi? Fraților, semnele dovedesc tot mai puternic că Isus Hristos vine.

El a făcut semne mari și minuni, dar nu uitați că fiecare semn dat de El, arată spre venirea Sa, care va avea loc într-o clipă, pe neașteptate.

Cercetați-vă ca să vedeți cum stați înaintea Sa în dimineața aceasta! Dacă Domnul Isus ar veni acum în mijlocul nostru „*cu un strigăt și cu glasul unui arhanghel*”, ne-ar găsi gata, biserică? Vom fi gata ca indivizi, astfel încât să ne putem alătura celor înviați din morți, care s-au pregătit și s-au dovedit a fi gata?

Fraților, indiferent dacă noi vom fi gata sau nu, Domnul Isus va veni la timpul și în ceasul hotărât de El, de aceea trebuie să fim gata; trebuie să ne pregătim acum, pentru că nu mai este timp de așteptare, ci trebuie să răscumpărăm fiecare clipă.

Neașteptata venire a Domnului și plecarea tainică a miresei.

Priviți. Biblia spune următoarele în Luca 17. 34-36:

„Vă spun că, în noaptea aceea, doi inși vor fi în același pat, unul va fi luat și altul va fi lăsat;

două femei vor măcina împreună: una va fi luată, și alta va fi lăsată.

Doi bărbați vor fi la câmp: unul va fi luat și altul va fi lăsat.”, ceea ce arată că venirea Domnului

va fi într-adevăr pe neașteptate; că ne va prinde în diferite situații, astfel încât unii vor fi la munca câmpului (deci în miezul zilei), în timp ce alții vor dormi (deci va fi noapte).

Răpirea va fi universală. Atunci „*însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.*” (1Tesaloniceni 4.16).

Dar acest eveniment se va petrece tainic. O, mie îmi place aceasta! Marele Mire va veni după mireasa Sa, care este pregătită și așteaptă acel moment tainic, pe care nici ea însăși nu-l cunoaște, dar este gata, îmbrăcată în haina albă a neprihănirii și în așteptarea Lui.

Noi putem vedea de asemenea, semnele pe care ni le dă El, dovedind că lumea este gata și ea, dar pentru judecată. Vedem semne și minuni în biserică, lucruri mărețe care au loc și de aceea mă întreb: Ce fel de oameni ar trebui să fim noi? O, ar trebui să fim gata în orice clipă, pentru că nu știm când va veni El.

O, fiți pregătiți, pentru că nu știți nici ceasul și nici clipa când va veni Domnul! Fiți gata, pentru că atunci nu veți mai putea face nimic ca să vă pregătiți!

Poate că mulți dintre voi ați citit despre cele zece fecioare, dintre care unele erau înțelepte, iar altele erau nechibzuite.

Cuvântul „fecioară” înseamnă „curat, neamestecat”, ceea ce înseamnă că toate aceste fecioare erau

curate; erau vase sfințite ale lui Dumnezeu, dar cu toate acestea, numai cele care aveau ulei în candelă au intrat înăuntru, în timp ce celelalte au rămas afară.

Dar vedeți? Toate erau curate – erau oameni care nu puteau fi arătați cu degetul pentru nimic rău. Fiecare dintre ele au crezut în venirea Domnului și L-au așteptat, dar unele dintre ele au lăsat ca uleiul din vas să li se termine.

O, nu stați nepăsători, astfel încât să vă identificați cu această situație, ci păstrați-vă uleiul în candelă!

Uleiul îl simbolizează pe Domnul Isus, de aceea, să nu-L lăsați să plece din voi!

Când simțiți că dragostea din inima voastră scade, când simțiți că sinceritatea și predarea voastră pentru cauza Lui dispare, duceți-vă repede la „izvorul” aceluia Ulei și cumpărați-vă, umpleți-vă cu Duhul Sfânt!

Națiunea noastră este coruptă moral și distrusă; politica noastră este coruptă și căzută; conducătorii noștri la fel... O, Dumnezeule, ce putem face noi pentru ei?

Când este ales în acea funcție înaltă, intră înăuntru ca un om bun și cinstit, dar când iese, este un escroc.

Există însă Unul care

vă poate pregăti și duce de aici și acesta este Domnul Isus.

Haideți deci, să ne
pregătim pentru venirea Sa!

Acum aș vrea să vă
spun o poveste micuță, pe care am auzit-o cu câțva timp în urmă, și care este
în legătură cu „Neașteptata venire a Domnului și răpirea tainică a Bisericii”.

O, pregătiți-vă acum,
pentru că atunci nu veți mai avea timp pentru aceasta!

Eu v-am povestit de
Pearl Harbort. Vedeți? La fel este starea omenirii: da, oamenii au refuzat să
se pregătească, de aceea pentru ei nu mai rămâne decât judecata divină.

Da, pentru toți cei
care refuză să intre în Hristos, nu va mai rămâne decât judecata divină, de
aceea, vă rog, nu lăsați ca acest lucru să fie valabil și pentru voi!

Indiferent ce face
Tabernacolul Branham, nu lăsați ca voi (ca indivizi) să vă numărați printre cei
care vor suferi judecata!

Voi să-L slujiți cu
toată ființa pe Hristos, indiferent ce spune biserica lumească.

Da, voi să-L slujiți
pe Hristos, deoarece salvarea voastră nu depinde nici de Tabernacolul Branham,

nici de o altă biserică etc., ci de pregătirea fiecăruia dintre voi, ca indivizi. Fiecare în parte trebuie să fiți gata, căci altfel veți pieri!

Eu trebuie să veghez
asupra pașilor mei: iar tu personal trebuie să veghezi asupra pașilor tăi.

Lăsați-mă să mă
pregătesc singur și la fel voi, căci fiecare trebuie să ne pregătim personal
haina.

În povestea pe care
vreau să v-o spun, se zice că mai demult, era un bărbat care avea o fermă
foarte mare, în partea de nord a statului Colorado, aproape de munți.

După cum știți și eu
am lucrat la o fermă micuță în munți, iar într-o zi, în timp ce stăteam lângă o
fântână, cu arma în mână și cu calul alături, am auzit cum copacii au început
să foșnească puternic, iar un glas mi-a zis: „*Adame, unde ești!*”

Puțin mai departe de
mine, stătea un cow-boy bătrân care a început să cânte o cântare. (fratele
Branham începe să cânte cântarea).

Jos la cruce unde
Mântuitorul meu a murit

Pentru spălarea
păcatului meu,

Sângele Lui a fost
aplicat pe inima mea

Slavă Numelui Său.

Auzind acele cuvinte,
eu mi-am tras pătura peste cap, ca să mă ascund, pentru că stăteam înaintea lui
Dumnezeu și știam că El se uită la noi. Atunci am auzit și povestea pe care
vreau să v-o spun în continuare.

Cu ani în urmă era un
fermier care se ocupa cu creșterea vitelor, pentru marile Companii. Vara, urcau
cu ele sus la munte, iar toamna se întorceau în vale. Și șeful acestei ferme,
avea cinci fete tinere, frumoase și necăsătorite, dar în același timp luase în
grijă încă o fată, mai mică, o nepoată de-a sa, care rămăsese orfană de ambii
părinți.

Fetele lui erau
încrezute și se purtau urât cu verișoara lor, tratând-o ca pe o roabă. Toată
munca mai grea îi revenea acestei fete sărmane. Astfel, ea spăla vasele, făcea
curățenie, repara priciul (pat de scânduri pentru mai multe persoane), etc.
Într-un cuvânt, ea făcea totul, în timp ce verișoarele ei se plimbau de colo
până colo, își aranjau unghiile, se rujau, etc. (Voi știți cum fac femeile).

Ele au început să se
aranjeze și mai mult din clipa când au aflat că fiul necăsătorit al patronului
firmei, care locuia la Chicago, va veni într-o vizită la fermă.

O, cum au început să
se pregătească pentru venirea lui! Cum au început să-și facă tot felul de
haine! În fiecare seară discutau doar despre felul în care-l vor cuceri pe

tânăr, cum se vor căsători cu el și cum vor deveni astfel stăpânele fermei.

Vedeți? Aceasta arată
că există o pregătire care trebuie făcută.

Voi vă pregătiți
mergând la biserică, dar aceasta nu este totul, ci trebuie să aveți și ulei în
candelă. Vedeți? Pregătirea nu constă numai în îmbrăcăminte, nici în faptul că
spuneți: „O, noi vom construi o biserică mare!” sau: „Noi vom adera la o
denominațiune mai bună!” sau: „Vom cumpăra o orgă cu care îi vom cânta
Domnului!” sau: „Vom pune pluș pe scaune”, etc.

Nu aceasta vă cere
Dumnezeu! Desigur. El vrea neprihănire, vrea să fiți asemenea Fiului Său Isus
Hristos.

Aceasta este haina,
căci Biblia spune în Apocalipsa 19.8 că „haina” reprezintă „faptele neprihănite
ale sfinților.”

Deci aceste fete se
gândeau cum să se pregătească pentru venirea acestui tânăr. Desigur, micuța lor
verișoară săracă, era drăguță, dar nu era luată în seamă de nimeni. Verișoarele
ei nu o priveau ca pe o rudă, ci ca pe o roabă.

O, nu este acesta
tabloul bisericii adevărate de astăzi? Nu este ea privită cu dispreț de către
denominațiuni?

Da, biserica

adevărată nici măcar nu este luată în seamă de aceste biserici încrezute, care o pun deoparte și o alungă afară dintre ele.

Astfel, micuța verișoară continua să muncească tot timpul.

Și atunci când tânărul a sosit la fermă, nimeni nu știa că de fapt scopul vizitei sale, era să-și aleagă o soție, căci era sătul și obosit de fetele de la oraș, care stăteau toată ziua tolănite și nu făceau nimic. Voi știți cum sunt ele: stau prin baruri, conduc Cadillac-uri, etc.

Astfel, tânărul și-a zis: „Voi merge în Vest și-mi voi lua o fată adevărată de soție, o fată care va fi o mamă adevărată pentru copiii mei. Da, vreau o fată simplă, dar care să fie o soție și o mamă adevărată.”

Dar ce a găsit când a ajuns la fermă? Aceleași lucruri pe care le condamnase la Chicago.

Și întrebarea mea este: Ce va găsi Domnul când va veni? Va găsi o biserică adevărată, sau va găsi doar o denomi-națiune care se pretinde a fi „biserica”, dar care n-are nici ulei în candelă și nici nu este pregătită pentru plecare?

O, ei au haine frumoase, au cele mai mari biserici și toate acele lucruri pompoase, dar Dumnezeu nu privește la aceasta, ci El vă vrea ca indivizi.

Poate că

organizațiile au cei mai buni păstori, cele mai bune comitete de diaconi, cele mai vestite coruri, etc., dar Dumnezeu nu privește la aceasta. El te vrea pe tine, și nu oricum, ci cu ulei în candelă.

Da, când va veni
să-și ia mireasa, El va privi după acel ulei.

Imediat ce a ajuns la
fermă, tânărul a început să privească la acele fete încrezute, dar în inima lui
dorea să găsească o fată adevărată.

Și seara, când s-a
dat petrecerea, a ieșit afară ca să se plimbe puțin și să cugete.

Fraților, eu știu un
„Fiu” care va veni la biserica voastră și acesta este Fiul lui Dumnezeu. El va
veni și vă va privi! O, și când va face aceasta, va vedea că sunteți bine
îmbrăcați, că sunteți niște membri buni, dar să nu uitați un lucru: El caută
ceva deosebit, ceva aparte de aceste curente ale bisericii.

Privind în jur,
tânărul a rămas descurajat așa că a ieșit afară și a început să se plimbe sub
razele lunii. Deodată a auzit însă un zgomot, așa că s-a grăbit să vadă ce
este.

Spre uimirea sa, a
dat ochii cu micuța verișoară, care ducea în brațe un lighean mare, plin cu apă
de pe vase, pe care voia să-l arunce. În clipa în care a văzut-o, ceva i-a
spus: „Aceasta este! Aceasta este fata pe care o cauți!”, așa că s-a așezat în
calea ei ca s-o oprească.

Când l-a văzut, fata
a simțit că leșină, dar el a întrebat-o cu blândețe:

„Ce faci aici și cum
te numești?”

Atunci ea i-a spus
cum se numește, iar el a rămas surprins constatând că are același nume ca și
șeful fermei, așa că a întrebat-o:

„Bine, dar nu
înțeleg. Șeful fermei este tatăl tău?”

„Nu”, a răspuns fata,
„îi sunt doar nepoată. Tatăl meu a fost frate cu el, de aceea avem același
nume.”

Vedeți? Tu poți să ai
numele scris într-o biserică; poți să porți chiar numele Tabernacolului
Branham, al metodiștilor, sau al oricărei biserici, căci aceasta nu are nicio
importanță, deoarece El privește la altceva, și anume, la caracterul tău. Poți
să fii metodist, baptist, prezbiterian, etc., dar Dumnezeu nu privește la
aceasta, ci caută caracterul, și nu caracterul tău firesc, ci caracterul
Duhului Sfânt.

Și Isus spunea în
Marcu 16.17 că *„aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede...”*

Fata a fost foarte
emoționată văzând că fiul patronului s-a oprit să vorbească chiar cu ea, așa că

rușinată și speriată, a alergat în casă.

Tânărul a rămas la fermă o săptămână sau două și a privit spre toate fetele pe care le întâlnea, fără să spună însă nimănui care îi era scopul vizitei.

Totuși, simțea că micuța fată îl atrăgea tot mai mult. Astfel, în ultima seară petrecută la fermă, el a dat o altă mare petrecere, tot timpul privind însă după micuța verișoară. Dar fata nu era nicăieri. El știa că ea are de spălat vasele și că trebuie să facă multe alte munci umiltoare.

Vedeți? Acestea sunt și muncile pe care le are uneori și biserica adevărată: lucruri umiltoare, nume scandaloase și tot felul de batjocuri care sunt aruncate asupra ei, astfel încât în ochii tuturor apare ca o „pasăre tărcată”, în jurul ei adunându-se toate celelalte păsări. În ordine.

Dar numele ei este scris în Cartea Vieții Mielului, iar într-o zi își va deschide aripile larg și își va lua zborul. De ce? Pentru că este pregătită de plecare.

Da, sângele lui Isus Hristos a fost turnat peste ea. Voi ați găsit acel lucru cu siguranță în Biblie.

După o vreme, tânărul a ieșit din nou afară și a întâlnit-o din nou pe micuța domnișoară.

Când a văzut-o, s-a

dus la ea și i-a spus:

„Te-am privit cu foarte multă atenție, deoarece am venit aici cu un gând pe care nu îl știe nimeni. Da, eu am venit ca să-mi caut o soție și vreau să-ți spun că tu ești singura care răspunzi la ceea ce doresc eu.”

Cum s-a simțit ea oare? Fiul marelui om de afaceri o cere în căsătorie pe ea? Imaginați-vă cum s-au simțit acele verișoare când privind pe fereastră l-au văzut ținând-o de mână pe acea micuță și disprețuită fată? Omul pe care ele încercaseră să-l cucerească cu rochiile lor frumoase și cu toate celelalte lucruri privea spre verișoara lor?

El continua să discute însă cu micuța fată:

„Vrei să te căsătorești cu mine?”

„O, domnule”, a răspuns ea, „dar eu nu sunt vrednică pentru aceasta!”

Da, biserica adevărată se simte nevrednică de harul Său.

„Eu nu sunt vrednică, dar m-aș bucura să pot spăla vasele în casa ta.”

Frate, vrei să ocupi
și tu acel loc? Poți să speli vasele de la cină? Vrei să fii numit fanatic, sau
să mergi pe calea celor disprețuiți ai Domnului?

Vrei ca la locul tău
de muncă să fii numit fanatic religios pentru că nu bei, nu fumezi, nu dansezi
și nu umbli cu femeii?

Sau tu, soră, vrei să
se spună despre tine: „Femeia aceea își pleacă privirile și nu ni se alătură
niciodată când facem glume sau altceva de felul acesta.”?

Vrei tu să urmezi
calea Lui? Vrei să te pregătești pentru venirea Domnului? Dacă da, atunci
trebuie să-L aștepți, deoarece venirea Lui îți va aduce o mare bucurie. Este
cel mai minunat moment la care te poți gândi.

Și la despărțire,
tânărul i-a spus fetei că va reveni într-o zi. Era iarnă, așa că i-a spus:
„Când vei vedea copacii înfrunzind și înflorind, când îi vei vedea îmbrăcând o
nouă haină, să știi că venirea mea este aproape.”

Nu știi dacă este
adevărat, dar povestea spune că fata primea 1 dolar și 75 de cenți pentru o
săptămână de lucru, dar ea a economisit fiecare penny. De ce? Se pregătea
pentru nuntă, de aceea voia să-și facă o rochie de nuntă, căci el îi spusese:

„Când voi reveni, ne
vom căsători chiar aici la fermă.”

Și ea și-a economisit
tot timpul banii, fiind plină de bucurie. Nu era supărată deloc pentru că avea
de spălat vase, nici pentru că trebuia să calce toate hainele, sau pentru că
trebuia să măture, etc.

Era doar angajata
șefului fermei.

Ce-i păsa unui
creștin adevărat de ceea ce spune lumea? Ce ne pasă nouă dacă suntem
disprețuiți
și respinși?

Cuvântul spune: „*Ferice
de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul.*” (Matei 5.5).

Fiul Șefului va veni
într-o zi, iar noi vom merge la Cina nunții. Ce mai contează atunci pentru noi
ce-i aicea jos, când iubim și așteptăm venirea Domnului?

Zilele au trecut și
verișoarele râdeau de ea și o batjocureau, dansau în jurul ei și ziceau: „O,
micuță și prostuță fată! El este la fel ca toți ceilalți bărbați, așa că a răs
de tine!”

Dar Fiul lui Dumnezeu
nu râde de noi! Pe El nu-L interesează cum arăți la exterior, nici de câte
biserici aparții, nici ce statut ai în țară. Poți fi un catolic, prezbiterian,
poți fi în guvernul federal, poți să fi un bun politician, etc., căci „*dacă
un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.*” (Ioan
3.3).

Și atunci, „aceste
semne îi vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor
vorbi în limbi noi;

vor lua în mână
șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste
bolnavi, și bolnavii se vor însănătoșa.” (Marcu 16.17-18).

Vedeți? Aceste
cuvinte vi le spun din Cuvântul Său și nu de la mine.

Când timpul s-a
apropiat, fata a devenit foarte atentă. Copacii au început să înmugurească, așa
că fata și-a dat seama că el poate veni în orice clipă.

De ce? Pentru că îi
spusese: „Voi încerca să vin la apusul soarelui, astfel încât vom pleca imediat
de la fermă.”

Așa se face că în
fiecare seară, la apusul soarelui, ea mergea și se pregătea. Își îmbrăca
rochița de nuntă și-l aștepta la poartă.

Văzând-o, verișoarele
veneau și își băteau jos de ea, spunând: „Vai, sărmană și prostuță fetiță, cum
poți să crezi că acel bărbat important, fiul marelui Patron, își va lua de
soție o spălătoreasă de vase?”

Dar el căutase un
caracter și nu exteriorul, nu hainele, deoarece avea destui bani ca să-i

cumpere toate hainele de care avea nevoie.

Pe Dumnezeu nu-L interesează bogăția voastră, pentru că ale Lui sunt toate lucrurile. Dar El caută un caracter; vrea ceva adevărat.

Și în final, într-o seară când ea stătea acolo la poartă, iar verișoarele o batjocoreau ca de obicei, numind-o prostuță, s-a auzit zgomot de copite. Ce se întâmpla?

De-a lungul dealului venea o diligență, care a oprit chiar în fața porții. Fata a alergat repede spre el spunând: „Am știut că vei veni!”

Aceasta o va spune într-o zi și mireasa.

Ea s-a aruncat în brațele lui, iar el i-a spus: „Draga mea, eu am lăsat aici la fermă un om care m-a informat tot timpul cu privire la tine!”

Dumnezeu are un Bărbat și în acest Tabernacol, iar Numele Lui este Duhul Sfânt. El știe tainele inimii voastre, știe tot ce ați făcut, sau ce credeți, apoi îi spune Tatălui totul despre voi. El este Cel care aduce mesajele de sus și le duce sus pe cele de jos.

Și tânărul a continuat: „El mi-a spus că tu m-ai așteptat cu credincioșie, muncind zi de zi cu răbdare. Tu ai fost multă vreme o servitoare, dar acum totul s-a terminat

pentru că tu ești soția mea.” După ce a spus aceste cuvinte, a sărutat-o, i-a pus inelul de nuntă pe deget, a luat-o pe sus și a așezat-o în caleașcă, apoi a dus-o în noul și marele său palat care se afla la Chicago, pentru ca acolo să trăiască împreună fericiți.

De ce aceasta? Pentru că ea a fost gata la venirea lui. Ea a trăit și s-a purtat întocmai după gustul lui.

O, fraților, lumea nu va cunoaște clipa tainică a venirii Domnului, dar noi o vom cunoaște, și acea clipă este aproape.

Nu fiți deci ca tinerele domnișoare care se dezbrăcau și umblau aproape goale acolo la Pearl Harbort, căci dacă faceți aceasta, veți rămâne de rușine. Fiți asemenea verișoarei care s-a păstrat curată și a așteptat cu credincioșie venirea iubitului ei, căci venirea Domnului va fi tainică și neașteptată.

În timp ce ne gândim la aceste lucruri, haideți să ne plecăm capetele în fața Celui ce va veni. Dar înainte de a vorbi cu El, aș vrea ca fiecare bărbat sau femeie, tânăr sau tânără, să fie conștient că „Agentul” Său Secret, Cel pe care voi nu-L puteți vedea cu ochii aceștia, este aici. Da, binecuvântatul Duh Sfânt este în această clădire.

Ați vrea să fiți amintiți în această dimineață, înaintea Tatălui? Vreți să-L rugați să vă pregătească pentru a putea merge cu El când va veni? Dacă doriți aceasta, ridicați mâna spre El.

Domnul să vă binecuvânteze. Eu cred că toți cei ce sunt prezenți în locul acesta, și-au ridicat mâna (chiar și eu).

Spuneți: „O, Duhule sfânt, aș vrea să-I spui Tatălui că doresc să urmez calea alături de cei disprețuiți și că vreau să fiu gata în clipa aceasta, pentru că s-ar putea ca El să vină chiar înainte de închiderea acestui serviciu.”

O, Dumnezeuule, smochinul înfrunzește, Israelul se întoarce în țara lui ca o națiune liberă și independentă.

Când l-am auzit pe păstorul nostru spunând că în dimineața aceasta ar vrea să ne rugăm pentru Israel, m-am bucurat nespus de mult.

O, vedeți voi cum înfrunzește smochinul? Aceasta înseamnă că Domnul poate veni oricând.

Vă mai amintiți articolul acela intitulat: „Cu trei minute înainte de miezul nopții.”?

Reporterul se referea în el la acei evrei bătrâni, ologi și neputincioși, care se întorceau din toate țările în Israel.

Și reporterul i-a întrebat:

„Ați venit în țara voastră ca să muriți aici?”, la care ei i-au răspuns: „O, nu, noi am venit ca să-L vedem pe Mesia!”

Smochinul

înfrunzește, puteți vedea aceasta? Ziua răscumpărării este aproape, de aceea Dumnezeu, în clipa aceasta eu privesc în adunarea aceasta și văd fețe pline de lacrimi, deoarece oamenii sunt conștienți că „Marele Agent secret”, Duhul Sfânt, este aici.

Haideți să urmăm cu

toții calea celor disprețuiți ai Domnului! Dacă este vreo tentație sau ceva de felul acesta, noi nu vrem să o luăm în seamă, deoarece dorința noastră este să nu ne pângărim haina albă cu lucrurile lumii, pentru că știm, Doamne, că vei veni într-o zi, într-o clipeală de ochi și vei răpi pe neașteptate și în taină, biserica Ta.

Da, Tu vei veni jos

pe razele curcubeului ca să-Ți iei biserica, deoarece Biblia spune:

„Căci însuși

Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.

Apoi, noi cei vii,

care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.” (1Tesaloniceni 4.16-17).

Lasă ca acest strigăt

să pătrundă fiecare inimă, în dimineața aceasta, căci Te rugăm aceasta în Numele

Iui Isus Hristos.

- Amin -